

คนหัวใจว่างอ้างว่างมาก
เป็นความยากเหลือล้นเกินค้นหา
คนที่เปี่ยมธรรมะกรุณา
มอบหัวใจล้ำค่าให้ครอบครอง

ลมระเร่เยยเฉื่อยเย็นเป็นละลอก
เหมือนย่ำบอกให้เราเชิงเศร้าหมอง
สงสารเจ้าหัวใจไร้คนจอง
คนเพียงมองเมินผ่านครว้นซ้ำเลื่อง
ร่ำรอยคลื่นกระทบฝั่งยังกระทบ
กระแทกสั่นจอกน้อยให้ลอยเฟื่อง
คิดถึงความเจ็บเหงาเศร้าเนืองเนือง
คล้ายขุ่นเคืองความเปลี่ยวความเดียวดาย

ดูเถอะทินกรเราก็อ่าน
สาดแสงสีนิตหน้อยก็พลอยหาย
เพลงรักร่ำเร่ยมารักอย่าคลาย
อาจมลายรักบ้างแม้ข้างเดียว

ฟ้าวันนี้สีทองเหมือนต้องเล่ห์
หลงเสน่ห็นักกลอนที่นอนเปลี่ยว
เขียนให้พั่งน่าแลแม่ซึกเขียว
จนเราเสียวสะท้านใจเมื่อไต้ยล

เห็นแล้วเราก็คึกเกินหักห้าม
ใครจะปราชัยอย่างไรก็ไร้ผล
มองผู้หญิงยิ่งหงุดหงิดคิดพิกล
อาจต้องไปชุกชนแล้วคืน

บาปของชายหนุ่ม

คู่พร้อม ไชยวงศ์เกียรติ